

„OLYAN HÍRT HOZTAM NEKI, AMILYEN A SZÍVEMBŐL JÖTT”

Elnöki jelentés

2004–2009

Egy konferenciai időszak mérlegelése csak szubjektív lehet. Nem is várja el senki, hogy mást mondjunk, mint azt, hogyan látjuk a dolgokat. Milyen célok valósultak meg és milyen eredménnyel? Nem kétséges, hogy a saját tetteinkre van mentségünk vagy magyarázatunk, amely időnként különbözik másokétól. Egyszerűen azért, mert más-más nézőpontból értékeljük a dolgokat. Miközben alázatos önvizsgálattal, és Isten kegyelmébe vetett bizalommal, igyekszünk úgy megfogalmazni a beszámolóinkat, hogy az olvasók is ráismerjenek a Magyar Unióra, van azért egy olyan szempont, amely két ember látásmódját nagyon különbözővé teheti. Ez pedig az: Hogyan szemléljük a világot?

A címet alkotó bibliai idézet Káleb ajkáról hangzott el. Józsué könyvének 14. fejezetében egy értékelő leírást találunk egy évtizedekkel korábbi eseményről, a 12 kém jelentéséről. Választ találunk valamire, ami mindig is foglalkoztathatta Isten gyermekeit, akár ott a pusztában, de azóta is: Káleb ugyanazt látta, mint a többiek, mégis mást látott. Nem volt eléggé reális és őszinte a szemüvege? Biztosan sokan így gondolták! Ezt a magyarázatot adja nekünk: „*Én olyan hírt hoztam neki, amilyen a szívemből jött. Társaim azonban, akik velem együtt jöttek, megrémítették a nép szívét. De én teljes mértékben követtem Istenemet, az Urat*” (Józs 14:7-8).

Miért látta másképpen? Azért, mert más volt a szívében! Másként látni a dolgokat egy bizonyos mértékig

természetes dolog. A valóság és közöttünk mindig lencsék vannak – ez kikerülhetetlen. De van egy olyan szempont, amiről ez a bibliai történet beszél. Lehetnek olyan lencsék, amelyek torzítják, elferdítik a valóságot!

*Másként látni a dolgokat egy bizonyos
mértékig természetes dolog.*

*A valóság és közöttünk mindig lencsék
vannak – ez kikerülhetetlen... Van azonban
néhány olyan lencse, amire figyelniünk kell,
mert ezekért személyes felelősséget
bordozunk. Ha ezek nincsenek a helyükön,
olyan torzképet látunk és képviselünk,
amelyért felelősek vagyunk Isten előtt.*

Messze vezetne annak az elemzése, hogy ki, miért és milyen mentális képeket hordoz, és ki, miért értékeli szöges ellentétben dolgokat. Van azonban néhány olyan lencse, amire figyelniünk kell, mert ezekért személyes

felelősséget hordozunk. Ha ezek nincsenek a helyükön, olyan torzképet látunk és képviselünk, amelyért felelősek vagyunk Isten előtt. Ez volt Káleb társainak is a problémája. Felelősek voltak azért, hogy nem úgy látták a dolgokat, mint Káleb, és a baj a szívükben volt. Gyógyítani, helyreállítani lettünk elhívva. Tegyük mérlegre, hogyan látunk dolgokat!

A mögöttünk álló öt esztendőre tekintve hálaadással telik meg a szívünk. Isten egy nehéz úton vezetett végig, és megerősödve, új látással és új tapasztalatokkal kerülünk ki belőle. Mivel a szívem mélyéből lelkipásztornak érzem magam, és ez alapvetően meghatározza a szemléletmódomat, csak így tudok a megtett útra tekinteni. A személyes hibáim és mulasztásaim mindennél értékeesebbek számomra, mert érettebbé, körültekintőbbé tettek – sokkal többet segítettek, mint a sikereim. Szerintem Isten értem engedte meg azokat, nem pedig ellenem.

Az egyik legfontosabb célom volt, hogy az unióelnök személye ne ossza meg a közösséget. Azt gondolom, hogy ezt sikerült elérni. Miközben nem tudtam, de nem is akarhattam mindenki tetszését kivívni, őszinte lelkiismerettel mondhatom, hogy a közösség személyválogatás nélküli szolgálója voltam, mindaddig, amíg közben Isten szolgálója is maradhattam.

Hálaadással tölti el a szívünket, hogy a közösségünk növekedett. Közel 800 lélek csatlakozott a gyülekezeteinkhez keresztséggel, ill. hitvallással, és a nettónövekedésünk mintegy 140 tagot tesz ki. Különösen értékes ez a növekedés, mivel közben jelentősen javult a közösség megtartó képessége, így a korábbi ciklusoktól eltérően, az új tagok megmaradnak a gyülekezeteinkben. A további növekedésre jó reménységet ad az is, hogy a múlt század ötvenes évei óta először nőttek fel az uniókban egymást követő generációk, jelentős számban. Akkor nem sikerült megtartani a fiataljainkat és a későbbi szakadások is gyengítették a generációkat. Az elmúlt öt évben folyamatosan a kiemelt feladataink között volt a fiataljaink, gyermekeink megtartása, beépítése a közösségbe. Keresztségeink mintegy felét ennek eredményeként értük el, és hamarosan egyre nagyobb létszámú fiatalság érik be a döntésre.

A világunk megdöbbentően változó körülményei között nem csak a vezetői szolgálat vált egyre nehezebbé és bonyolultabbá, hanem a lelkipásztori szolgálat helyzete is megváltozott. Miközben a fiataljaink száma növekedett, a lelkipásztori szolgálatra való irányultság csökkent. Egyházunk jövőjét alapvetően meghatározza, hogy sikerül-e a tagságnak megőrizni azokat a bibliai alapelveket, amely a vezetők és a lelkipásztorok megbecsülésére vonatkoznak. Nem könnyű ez, egy olyan világban, ahol egyre mélyülő tekintélyválság bontakozik ki.

Itt kell megemlékeznünk arról is, hogy az unió főtisztviselőinek személyében változások történtek az elmúlt évben. Dr. Ősz-Farkas Ernőt a Dunamelléki Egyházterület elnökévé választotta a konferencia. Testvérünk odaadó és szakszerű szolgálata, mint uniótitkár és mint kommunikációs-, ill. egészségügyi osztályvezető, erősen hiányzott az utóbbi évben, de jelenlegi szolgálatában talán még jobban munkálhatja a közösség növekedésének ügyét. Fenyvesi Péter Pált bízta meg az unióbizottság 2004 augusztusában az uniópénztárosi szolgálattal. Egy nagyon nehéz időszakban kellett ezt a munkát végeznie, de fáradhatatlan szorgalommal korszerűsítette a pénzügyi adminisztrációt, és vállalta a munkával járó kellemtelen feladatokat is. Mivel a 2008. szeptember 21-i egyházterületi konferenciákon úgy tűnt, hogy személye megosztja a közösséget, október 7-én felajánlotta lemondását, amit az Unióbizottság elfogadott. Testvérünk körzeti lelkipásztorként végzi a szolgálatát, odaadó hűséggel, élvezve a testvérek szeretetét és bizalmát.

Az Unióbizottság Ócsai Tamást választotta meg uniótitkárnak, aki a korábbi tapasztalatait is felhasználva hamar átvehette a stafétát. Az uniópénztáros Zolyomi Renáta Edit lett, aki az Unióbizottság egyik nem lelkészi állományú tagjaként előbb a társadalombiztosítási és adóügyeket, majd a könyvelést is végezte az uniónál. Az elmúlt néhány hónap igazolta, hogy a bizottság jó döntést hozott a személyében. Mára már sikerült a megújított vezetői teamnek összecsiszolódnia, és jól visszautkrözi a közösség különböző rétegeinek a képviselését.

Különös hálával tölt el bennünket, hogy Isten gondoskodott további kész vezető munkatársakról is éppen akkor, amikor nagy szükségünk volt rájuk. Czinkota András személyében olyan munkatársat nyertünk, aki mind a lélekmentésben, mind pedig a Reménység Evangelizációs Központ élén szolgálhatja a közösség növekedését. Dr. Tonhaizer Tibor pedig az Adventista Teológiai Főiskola főtítkáráként – szintén, mint tapasztalt vezető – szolgálhatja a közösséget.

Vezetői szolgálatunk másik fontos célkitűzése volt, a közösségépítés a gyülekezetek között, a világgökösség vérkeringésében, és a határon túli magyar testvéreinkkel is. Az emlékezetes rendezvények között kiemelkedő helyet foglal el a 2007-ben Debrecenben megrendezett Magyar Adventista Világtalálkozó, ahol a világ minden tájáról eljöttek a testvéreink, a divízióink több vezetővel képviseltette magát, és a Generál Konferencia egyik alelnöke is itt volt. A szombati 2500 résztvevővel a magyarországi történelmünk legnagyobb létszámú rendezvénye valósult meg.

Különös hangsúlyt helyeztünk arra, hogy testvéreink lelki táplálása és tájékoztatása kiegyensúlyozott és folya-

matos legyen. Támogattuk a szombatiskola egyre igényesebb formában történő megjelenését, elindítottuk az *Adventista Világ* című lap magyar változatát, és áttértünk az *AdventInfo* nyomtatott formában való kiadására. Ez utóbbi kettőt – az évente kétszer megjelenő imaheti felolvasásokkal együtt – ingyenesen juttatjuk el minden adventista családnak. Testvéreink széles körének biztosítottunk lehetőséget, a T-mobile szolgáltatóval kötött keretszerződés alapján, hogy olcsón tarthassanak kapcsolatot egymással. Az utóbbi időig ingyenesen biztosítottuk a szombatkezdő SMS szolgáltatást, amely a jövőben már csak egy jelképes éves költség ellenében igényelhető.

A lelki iránymutatás és táplálás eszköze volt a hitéleti konferenciák sorozata, amelyek keretében évről évre sikerült találkozni a közösség tagjainak mintegy kétharmadával. Az évenkénti missziókonferenciákon keresztül, valamint a presbitertalálkozók és az országos lelkészértekezletek alkalmával változatos képzést biztosítottunk a szolgálat különböző területeire. Kiemelt előadónk voltak Jon Paulien, Bruce Bauer, Donna Habenicht az Andrews Egyetemről, ill. számos TED osztályvezető.

Több hazai missziós kezdeményezés felkeltette a világközösség figyelmét és sikeres pályázatokat valósíthattunk meg. Az évenkénti rendszeres gyülekezetalapító pályázatokon túl, jelentős összeget nyertünk a Tiszavidéki Egyházterület számára a sátorlajújhelyi missziós központ felépítésére, az Adventista Teológiai Főiskola Bibliai Szabadegyetem programjára, az Ifjúsági Osztály zenei evangelizációjára, különös tekintettel a Szigetfesztiválon kifejtett tevékenységre, és legutóbb az ESzO Egészségügyi Gyermek-Expo programjára.

Egyre növekvő szerepet foglaltak el a közösségünk életében az ún. civil szervezetek, amelyek az egyház szolgálatának, küldetésének előrevitelét célozzák meg, együttműködve az egyház szervezetével. Különösen kiemelkedő az ASI Magyarország újjászervezése és tevékenysége. Szorosan együttműködve az unióvezetéssel számtalan gyülekezeti és egyházi projektet támogattak, ill. a konkrét missziómunka szervezésébe és végzésébe is bekapcsolódtak. Az Új Kezdet evangelizációs programra való felkészítés és felszerelés első eredményeit máris örömmel látjuk. A jövőben az ilyen kezdeményezéseknek még nagyobb teret kell adnunk.

Testvéreinknek az anyagiakhoz való hűsége és áldozatkészsége töretlen volt. A tizedbevétel folyamatosan növekedett, és a bruttó tized 52%-kal volt magasabb az előző ciklus bevételénél. Figyelemre méltó viszont, hogy ennek ellenére a lelkési és alkalmazotti juttatások csupán 6%-kal emelkedtek az egész ciklus ideje alatt, ill. az unióközpont által felhasznált tized csökkent. Testvéreink ennek sokszor nincsenek tudatában, és hitelt adnak olyan

megnyilatkozásoknak, mintha az unió tizedfelhasználása fékezne a gyülekezetek munkáját.

Az intézményeink helyzetének értékelése kapcsán kell beszélnünk a legnagyobb kihívásokról. Az Unióbizottság 2004-ben hozta létre a Reménység Evangelizációs Központot, amely a média- és az internet-evangelizációt, valamint a Biblia Levelező Iskola munkáját fogja össze. Az intézmény az utóbbi évben pénzügyileg önállóvá tudott válni, és az elmúlt hónapokban, a televíziós munkában is mutatott fel eredményeket. Itt köszönjük meg Szabó László testvér munkáját, aki 2008. szeptemberig vezette a REK-et, azóta pedig a friedensau Adventista Egyetem missziótudományi tanszékén dolgozik.

A kiadói munka területén egy különös válsággal kellett szembenéznünk. Az elmúlt konferenciái ciklus utolsó hónapjaiban létrehozott Élet és Egészség Kiadó Kft. kezdettől fogva jelentős veszteségeket termelt, mivel üzleti alapon került megszervezésre, és az adók, járulékok, a magas bruttófizetések miatt, folyamatosan nagyobb kiadásai voltak a bevételeinél. A megoldáskeresések közben az Unióbizottság egyik laikus tagja elvállalta az intézmény vezetését, aki később hűtlennek bizonyult. Az Unióbizottság kezdeményezésére a büntetőeljárás jelenleg is folyamatban van ellene. Ez a kísérlet mintegy 30 millió Ft veszteséget jelentett az uniónak, aminek egy kis részét teszi ki a sikkasztás. Az unió elnöksége – más egyházi pénzügyi szakemberek tanácsai alapján – újjászervezte a kiadói munkát az Advent Irodalmi Műhely keretei között, amely az elmúlt két évben sikeresen végezte a szolgálatát.

Az Adventista Teológiai Főiskola küldetése jelentősen megváltozott, és részben sikerült alkalmazkodnia az új lehetőségekhez. A lelkipásztori pályára készülő hallgatók száma jelentősen lecsökkent, miközben a nem

Dr. Szilvási András unióelnök

adventista hallgatók aránya megnőtt. Kiemelkedő eredménynek számít az életmód tanácsadó szakirányú képzés elindítása, ill. a Bibliai Szabadegyetem akkreditált pedagógus-továbbképzéssé történő fejlesztése. A felsőoktatás finanszírozásában történt kormányzati változtatások olyan anyagi kihívást jelentenek, amire sürgősen választ kell találnia az intézménynek.

Az ADRA Adventista Fejlesztési és Segélyezési Alapítvány is átment egy válságos helyzeten az elmúlt ciklusból örökölt vezetési problémák miatt. Kétszer kellett ügyvezetőt váltania és a korábbi kuratórium is visszahívásra került. Az elmúlt három évben viszont az ADRA szolgálata folyamatosan fejlődött, és egyre több helyi szervezet elismert befolyásoló tényezővé vált a társadalomban.

A Tassi Szeretetotthon 2004-ben került korszerűsítésre és az elmúlt ciklusban eredményesen működött, mintegy 30 lakóval. Az intézmény bővítése is napirendre került, amelynek előkészületei jelenleg folynak.

A Magyar Unió a ciklus elején vált a Gyulai Szeretetotthonok intézményfenntartójává, miközben az ingatlan továbbra is a Dorkás Alapítvány tulajdonában maradt. Az átvett intézmény több vonatkozásban sem felelt meg a vonatkozó előírásoknak, ill. a korábbi, átvett vezetője körül konfliktusok alakultak ki, így számtalan kihívással kellett szembenézünk. Az intézmény vezetését jelenleg – a tassi szeretetotthonnal együtt – Komlódi Lajosné látja el.

A Balatonlellel Konferenciai Központot az Összadtalak Alapítvány üzemeltette az elmúlt öt évben is. A megváltozott gazdasági körülmények és előírások miatt egyre nehezebben tudja teljesíteni ezt a feladatát, és az üzemeltetéshez a Magyar Unió anyagi támogatására volt szüksége. Az Unióbizottság döntése alapján a következő időnytől újra az unió fogja üzemeltetni, miközben továbbra is igényt tartunk az alapítvány szolgáltatára. Az intézménynek növekvő szerepe lesz a közösség életében és küldetésének teljesítésében.

A Magyar Unió eredményesen pályázott az Oktatási és Kulturális Minisztériumnál az egyházterületek beruházási projektjeivel. A pécsi imaházra 3 millió forintot, a sátorlajújhelyi missziós központra 12,5 milliót nyertünk. Jelenleg a hajdúszoboszlói közösségi házra beadott pályázatunk elbírálását várjuk. Sikerült egy utólagos ÁFA visszaigénylést is elérni, ami mintegy 8 millió forint bevételt hozott az unió számára.

A Magyar Unió elnöke aktív szerepet vállalt a közösségünk ismertté tételében és pozitív megítélésében. A Magyar Bibliatársulat kuratóriumának alelnökévé választottak és több alkalommal tarthattam előadást egyházunkról más keresztyén, ill. civil intézményekben.

Élénkebbé tettük a határon túli kapcsolatokat, megállapodásokat kötöttünk az evangelizáció-, a könyvkiadás-, a lelkészképzés-, és a médiamunka területén történő együttműködésről.

Különös hálával tölt el, hogy a közösség vezetésének szolgálata mellett számtalan területen bekapcsolódhattam az egyházunk evangelizációs szolgálatába. A ciklus első két évében a sátorlajújhelyi gyülekezet evangelizációját támogattam a Bibliai Szabadegyetem megszervezésével és előadásokkal, valamint a kárpátaljai missziómunkát, evangelizációs sorozat tartásával, ill. egy magyar lelkészi körzet kialakításával. Az elmúlt három évben aktívan részt vettem a péceli gyülekezetalapítás elindításában, melyet az utóbbi másfél évben lelkipásztorként is gondozok. Mára egy dinamikus, fiatal csoport jött létre, ahol jelenleg 10 főt taníthatok keresztségre.

Különösen hálás vagyok azért, hogy miközben egy vezető családjá számára – a méltatlan támadások és feszültségek miatt – nagyon kritikus egy ilyen időszak, éppen most készíthettem fel a saját gyermekeimet is a keresztségre. Hálás vagyok azért, hogy napról napra erőt kaphatok egy olyan családi közösségben, amely számára ugyanúgy fontos a reménységünk hiteles megélése és hirdetése, mint minden hűséges adventhívó számára.

Köszönöm azokat a bátorításokat, amelyeket rendszeresen kaptam a munkatársaimtól, a gyülekezetek tagjaitól – sokszor a legkritikusabb pillanatokban – akár SMS-ben az ország különböző részeiről is. Köszönöm a kritikákat is, amelyek bár időnként méltatlanok és jogtalanok voltak, mégis kifejezték, hogy a közösség jobban vigyáz rám, mint bárki másra. Mindez bizonyossággal tölt el, hogy a jó úton haladunk, egyetértve a Zsoltáros szavaival, aki azt írja: „Jó nékem, hogy megaláztál, azért, hogy megtanuljam a te rendeléseidet” (Zsolt 119:71).

Miközben a szolgálatomat – a munkatársaimmal és az unióbizottság tagjaival együtt – a konferencia kezébe teszem, kívánom, hogy ez az alkalom valóban az Isten iránti hálának és az új látás megszerzésének alkalma lehessen, hogy újabb lendületet adjon a közösség szolgálatának a Jézus második eljövételére való készenlétben és mások felkészítésében.